

liskovský domkár

13. ročník

číslo 1/2015

... časopis mladých, ale aj skôr narodených domkárov

ČO NÁJDETE V TOMTO ČÍSLE:

Úvodník (str. 2)

Mládež na slovičko (str. 4)

Rodičia na slovičko (str. 5)

Výber z aktivít roka 2015 (str. 6-19)

Pravidelná činnosť (str. 20-22)

úvodník...

Milí domkári,

opäť máme za sebou ďalší kalendárny rok a každému sa asi vynoria iné spomienky na rok 2015. Niekomu príjemné, niekomu možno aj menej príjemné.

Tento rok bol bohatý na národné aj celosvetové udalosti – spomeňme si napríklad na neúspešné referendum, teroristické útoky, mnoho diskusií o utečencoch, na národný pochod za život, na 200. narodeniny dona Bosca... Aj toto sú udalosti, ktoré sa nám s minulým rokom spájajú.

Týchto pár strán, ktoré však teraz držíte v rukách, vám chce pripomenúť rok 2015 očami liskovských domkárov. Skúste si s nami zaspomínať na minulý rok s úsmevom na tvári, s radosťou a veľkou vďakou, že naše dielo pokračuje stále ďalej. Musím povedať, že sa nám minulý rok podarilo niekoľko naozaj vydarených akcií. Rozbehli sa viaceré stretká, „otvorili sme klubovňu“ a vznikol aj Filmový klub. Snažíme sa „bežať“ s dobou a našu Domku nájdete už aj na Facebooku. Nejdem však prezrádzať viac, aby ste si naplno vychutnali čítanie nasledujúcich strán.

Verím, že tento nový rok 2016 bude pre každého z nás výnimočný a milostivý. Určite všetci dobre viete, že 8. decembra začal jubilejný Rok milosrdenstva a skončí až 20. novembra 2016. Chcem teda Vám a aj sebe popriať, aby sme tento čas dokázali využiť naozaj naplno. Aby sme objavili silu Božieho milosrdenstva a vedeli byť milosrdní aj k ľuďom okolo nás.

FAKTY O DOMKE V ROKU 2015

- > 19-ty rok existencie strediska, 92 členov
- > 6 stretnutí (detské, chlapčenské, 3x dievčenské, mládežnícke)
- > 22 zdokumentovaných akcií
- > detsko-mládežnícky spevokol
- > 2 ružencové „ruže“ mladých
- > www.domkaliskova.sk
- > facebook.com/domkaviskovej

vydáva

Domka - Združenie saleziánskej mládeže, stredisko Lisková, Lisková 35, 03481

web www.domkaliskova.sk
facebook.com/domkaviskovej

redakcia

Jaroslav Timko st., Nika Timková,
Jaroslav Timko ml.

Vydané s podporou obce Lisková.

ani nie máš už program na sobotu večer?

Otvorená klubovňa

tento týždeň má byť otvorená klubovňa! ..ide aj Síma.

OK, tak pojdeme tam

> od 17:00 v sobotu > každý druhý týždeň ..hry, pokec, filmy, šport, aktivity..

Deti a mládež sú najcitlivejšou časťou ľudskej spoločnosti. Sú jej nádejou. V detstve, ale najmä v období dospievania, sa rozhoduje o celom ďalšom živote mladého človeka. Uchrániť mládež od mravnej i sociálnej biedy a pomôcť jej dôstojne sa zaradiť do života, to bol ideál, ktorému zasvätil celý svoj život i dielo taliansky katolícky kňaz sv. Ján Bosco.

DOMKA LISKOVÁ

Domka Lisková Organisation

88 people like this
Mária Lesáková and 48 other friends

11 people have been here
Dena Kubalova and 8 other friends

Write something on this Page...

Mládež na slovíčko

Vnútrotný život

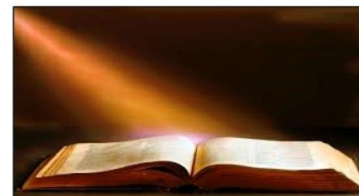
Don Bosco písal veľa... a predovšetkým pre mladých. Dôverovali mu mnohí mladí, ba aj dnes sa nájde veľa tých, ktorí prijali jeho výzvy za svoje. A čo ty? Otvoríš mu tiež svoje srdce? I tvoj pohľad chce nasmerovať k obzorom, o ktorých sa ti ani len nesnívalo.

Čo je to duchovný život, ako ho rozbehnúť a ako v ňom napredovať?

Duchovný život sa začína vtedy, keď si uvedomíme, že vzťah k Bohu je pre nás niečím životne dôležitým. Prvému kroku v duchovnom napredovaní nevyhnutne predchádza predovšetkým zanechanie tradičnej viery, neraz veľmi povrchnej. Treba otvoriť oči, pozdvihnúť zrak, „pozerat' sa hore“, aby sme odhalili hlbokú krásu života a uvedomili si, že sme Božie deti. Potom pocítite vo svojom vnútri túžbu napredovať a rásť.

Uvedomte si, akou láskou nás miluje Boh. Určite má s nami veľkolepé plány. Začnite viesť s ním dialóg v modlitbe, v rozjímaní. Dovoľte, aby vás viedol Svätý Duch.

Určite treba prekonať predsudky. Predovšetkým sa treba zbaviť presvedčenia, že námahy spojené s duchovnou horlivosťou vnášajú do života smútok a nudu. Je to skôr naopak, kto sa stará o svoje vnútro, dosiahne istý stupeň pokoja, radosti a chuť žiť.

Odmietnite verejný podvod – nádej na dlhý život: „Sme mladí, treba si užiť, zabaviť sa, obrátime sa, keď budeme starí!“ História nás učí, že mnohí, čo takto zmyšľajú, si pokazili život. Ak budeme žiť dobre v mladosti, budeme dobrí aj vtedy, keď budeme starší. Budeme rásť v čnostiach a pôjdeme do hĺbky.

Musíte sa však zveriť niekomu, kto by vás po tejto ceste sprevádzal, kto vás naučí uvažovať, rozjímať, brať život vážne, počúvať túžby srdca. Samozrejme, chce to každodenné cvičenie a vernosť.

Chceš sa pustiť do tohto dobrodružstva s Bohom? Naozaj tvoje srdce túži po ňom?

(upravené podľa A. Giraudo – Píšem vám, mladí)

Rodičia na slovíčko

Marek má šesťnásť rokov a stále zo školy uteká na volejbalový tréning, po ňom za kamarátmi, potom má rande,... Doma sa vždy len mihne! Včera sa ani len neopýtal, či môže ísť von a domov sa vrátil až po polnoci! Otec stráca trpezlivosť. Odhodlaný určiť pevné pravidlá, nahlas zavolá na Mareka. Ale ten si ďalej narýchlo hádže veci do tašky, lebo sa ponáhľa do telocvične.

„Počúvaj ma!“ zhúkne otec. „Teraz nemôžem,“ vybuchne Marek. „Musím sa s tebou porozprávať! Je to dôležité“, pokračuje otec odhodlaný nenechať to len tak. „Teraz nie! Viem, čo mi chceš povedať!“, ukončí rozhovor syn, otočí sa šokovanému otcovi chrbtom a odíde.

Milí rodičia, možno podobné dialógy, ak máte dospievajúce deti, zazneli už i vo vašej rodine. Totižto väčšina detí v tomto veku je netrepeživá a nemá čas na to, aby si vypočula svojich rodičov. Dá sa tento spôsob komunikácie nejako zmeniť?

V prvom rade, nepoužívajte naliehavý (Počúvaj ma...), či prorocký tón (Je to dôležité!). Dospievajúce deti ich jednoducho neznášajú, rozčuľuje ich. Taktiež ich dráždi akákoľvek forma autority, a preto sa pokúšajú vždy vyhnúť rozsiahlejšej výmene názorov a odsúvajú ju na neskôr (Teraz nie.).

Preto, ak si robíte starosti a chcete vedieť, kedy sa syn vráti, opýtajte sa jednoducho, sebedovodomým tónom – čiže ako niekto, kto si žiada odpoveď – O koľkej sa dnes vrátiš? V otázke mu ešte stále dávate možnosť, aby sa sám rozhodol o hodine návratu.

Ak máte ale v úmysle stanoviť pravidlo, bez obáv a neistoty ho vyslovte – O jedenástej buď doma! Hoci v tomto veku majú deti odpor voči pravidlám, treba si uvedomiť, že pravidlá určujete vy, preto nesmú byť iba ústupkom dieťaťa voči rodičovi. Máte na to ako rodičia právo, resp. je to vaša povinnosť.

(ďalšie riešenia konfliktov nájdete v knižke S. Abbruzzese: Prečo sa so mnou nerozprávaš?)

Pridedinský tábor

Inšpirovaní veselou partiou tučniakov sme sa vrhli do dobrodružstva v ktorom každý z nás zohrával svoju (dôležitú) úlohu. Individuálne predstavy dávali prednosť spolupráci, ktorej sme sa celé štyri dni učili a ktorá sa v závere ukázala ako kľúčová pre dosiahnutie tímového úspechu.

Každý deň sme si formou príbehu a následne zamyslením v skupinkách priblížili vlastnosti, ktoré sú pre fungovanie v tíme dôležité (tímový duch, odvaha, spolupráca, spoľahlivosť a pomoc).

V úvodný deň sme si pripomenuli minuloročný pridedinský tábor a pustili si motivačné video s mladými tučniakmi. Úvodnú nesmelosť sme prelomili zoznamovacími aktivitami: loptovou a vikingskou hrou, po ktorej nasledovalo prvé rozdelenie do tímov. Prvé tímové súperenie sme okúsili pri Kartovej posúvačke a Stavaní tučniakov zo snehu.

Poobede si animátori skupiniek v Delegovanej hre naplno vyskúšali rolu vedúceho. Len on vedel inštrukcie a všetky potrebné informácie o čiastkových úlohách, ktoré delegoval na svojich členov tímu. Čelil tiež nečakaným problémom, ktoré musel riešiť za pochodu v časovej tiesni. Túto výzvu nakoniec, aj keď s rozdielmi, všetci zvládli.

Štvrtok sme, aj vďaka peknému počasiu, začali športovo. Na detskom ihrisku sme si otestovali spoluprácu v tímových hrách. Pri Torpédach bola kľúčová hlavne stratégia, pri Anakondách zase šikovnosť. Postreh si mohol každý člen v tíme precvičiť prechodom cez Močiare.

Po súťažnom doobede sme si mohli trochu vydýchnuť - tradične pri tvorivých dielňach, kde sa menili obyčajné plastové fľaše na podarených tučniakov.

Piatok bol podobne ako štvrtok už od úvodu akčný. Každý tím mal za takmer dve hodiny

vyriešiť čo najviac rôznorodých úloh. Z veľkého chaosu nakoniec vyšli správne odpovede a splnené zadania :)

Poobede sme si pri viacerých aktivitách zameraných na dôveru vyskúšali aj svoju odvahu (Zoskok z lietadla :D). V tento deň bola súčasťou programu aj svätá omša, na ktorej sa vytvorila, myslím, pekná atmosféra. Po omši nasledovalo vyhodnotenie celkového bodovania a odovzdanie cien.

V sobotu sme mali ešte možnosť zahrať sa spoločenské hry a večer pozrieť animovaný film s kvízom na záver.

Štefan T.

Tehlička

Aj tento rok sme sa rozhodli zapojiť do zbierky Tehlička, ktorú už po desiatykrát organizuje občianske združenie Sávio. V tomto roku je zameraná na pomoc deťom v Stredoafrickej republike postihnutým vojensko-politickým konfliktom.

Stredoafrická republika s rozlohou 13-krát väčšou ako Slovensko so 4,7 miliónmi obyvateľov patrí medzi najchudobnejšie na svete. Saleziáni pôsobia v Stredoafrickej republike od roku 1997.

Ich prítomnosť v priebehu krátkeho obdobia pozdvihla úroveň zdravotnej starostlivosti, zabezpečila fungujúcu základnú školu, mládežnícke stredisko, knižnicu. Postupne pribúdali ďalšie školy, či učňovské dielne, no vďaka vojenskému konfliktu sa centrá dona Bosca Galabady a Damala koncom roka 2013 premenili na utečenecký tábor. Transformácia diela na utečenecký tábor sa nezaobišla bez následkov. Pomoc tisíckam utečencov znamenala zrušenie školských, voľnočasových a športových aktivít, poškodenie a zničenie stolov, lavíc, lavičiek a hygienických zariadení.

Návrat do normálneho života bude prebiehať postupnou rekonštrukciou týchto priestorov. Práve vzdelávanie sa v súčasnosti stáva otázkou záchrany obyvateľov SAR a je nevyhnutou podmienkou dlhodobého rozvoja tejto krajiny, a preto je cieľom saleziánov zamerať sa práve na túto oblasť.

Vďaka štedrosti liskovských darcov sme ich podporili sumou 682 €.

Barbora K.

Tvorivé dielne

Aj napriek dnešnej rýchlejšej modernej dobe sme sa na tohtoročných jarných tvorivých dielňach rozhodli vziať do ruky už dávno objavenú ihlu a nitku a trocha novší šijací stroj. Treba sa predsa stále zdokonaľovať a objavovať svoje zručnosti. A..čo sa človek za mladí naučí, na starosť akoby našiel :-). Chceli sme si teda overiť schopnosti našich detí a mladých s ovládaním ihly a, popripade, nejaké medzery doplniť a vylepšiť.

Na začiatku sme sa rozdelili na tri skupinky, ktorých úlohou bolo čo najrýchlejšie prišit' na kúsok látky 15 gombíkov, navliecť nitku do 19 ihiel a nakoniec zmerať krajčírskym metrom obvod klubovne. Musím povedať, že sme očakávali výsledky v kratšom čase, ale nakoniec svoje úlohy všetky skupinky zvládli. Potom sme sa mohli už vrhnúť na samotné vyrábanie, ktoré nás dnes čakalo. Deti si mohli ušiť prefíkané mačiatko, priateľského hada a nezbednú chobotničku. V ponuke bola aj výroba kvietku ako doplnku do vlasov pre dievčatá. Niektorí zase chceli využiť svoju presnosť na vystrihovanie štvorcov, ktoré sme potom na šijacom stroji zošili a vyrobili kocku.

Myslím, že prácu s ihlou a nitkou všetci zvládli výborne a už sa doma nemusíte báť, že vám nebude mať kto prišit' gombík na košeľu :-).

Nika T.

Duchovné cvičenia

Dobre čítate nadpis tohto príspevku. Veru, už ubehol rok od našich prvých duchovných cvičení. Nielen v rámci liskovskej Domky, ale boli to vtedy prvé duchovné cvičenia pre každého z nás. Prišiel teda čas, aby sme sa opäť utiahli aspoň na pár dní niekde mimo našej bežnej reality a troška viac si „upratali“ naše vnútro. Tentokrát sme za najvhodnejší termín zvolili 16. - 19. apríl 2015 a musím povedať, že sme si dopriali aj troška luxusu. Tento čas sme totiž strávili v zariadení v Závažnej Porube, kam pôjdeme aj na letný tábor. Mali sme teda postarané o jedlo, čo bolo pre nás výhodné a mohli sme sa naplno venovať aktivitám, tichu, premýšľaniu, modlitbe, oddychu. Bývali sme v bungalove, ktorý bol pre nás ôsmich a nášho verného kňaza Paľa Dzivého naozaj tak akurát :-). Mali sme súkromie a to bolo dosť dôležité.

Predĺžený víkend sme prežili v téme SVETLO VIERY: „Blahoslavení čistého srdca, lebo onividia Boha“ (Mt 5, 8). Program sme mali vyvážený. Bol čas na spánok, hry, prednášky, ranné meditácie, rozhovory, otázky, prechádzky, kávu, spovede, ruženec a, samozrejme, nechýbala ani adorácia a každodenné silencium. V Paľovej izbičke sme si „zriadili“ aj kaplnku, kde sme mohli hocikedy stráviť čas naozaj priamo pred Pánom.

Myslím, že nielen v svojom mene môžem povedať, že to bol naozaj požehnaný čas, ktorý sme mohli stráviť na veľmi príjemnom mieste so super ľuďmi a s Ním. Som vďačná, že sa nám vo víre školských i pracovných povinností, v behu strediskových akcií a stretiek naskytla príležitosť stráviť víkend aj takto. Určite všetci cítime, že je to podstatné pre to, aby sme mohli čoraz lepšie fungovať nielen v stredisku, ale aj vo svojich životoch. Veľká vďaka patrí aj Paľovi, ktorý s nami nie je až tak často, ale stretnutie s ním je pre nás vždy veľkým povzbudením.

Čo dodať na záver? Verím, že o rok si duchovné cvičenia opäť zopakujeme!!

Nika T.

Púť do Krakova

Krásne sobotňajšie ráno sme sa vybrali na púť do Krakova do Sanktuária Božieho milosrdenstva. Cesta bola rýchla, pospali sme si a bol aj dáky ten ruženček, pár prestávok a boli sme tam. Ako každý rok, aj teraz nám rozdali farebné papieriky (aby sme sa nestratili). A nasledovala cesta ku bazilike. Omša bola o 11-tej, takže sme mali čas si ešte niečo prejsť. Poniectori si vykonali aj sviatosť zmierenia. Hneď potom nasledovala slávnostná sv. omša.

Po omši sme sa vybrali električkou do stredu mesta. Navštívili sme Mariánsku baziliku a Chrám sv. Anny. Pozreli nádherné pamiatky, centrum, boli na zmrzke a nechýbal obedik v parku, pár selfie a spoločná fotka. Nakoniec sme sa vrátili k bazilike, kde o 3-tej bola korunka Božieho milosrdenstva a požehnanie. A hor sa domov. Lenže pár žienok trochu poblúdilo, tak sa nám cesta predĺžila. Bolo veľmi dobre a teším sa na budúci rok. :-)

Denisa K.

Festival Lumen

5. júna v piatok o 13:00 sme sa, skupinka mladých z Liskovej, vybrali na Festival Lumen v Trnave. Po príchode do Trnavy sme sa išli ubytovať do školy, na ktorej sme boli ubytovaní celý víkend. Po ubytovaní sme si chvíľu oddýchli a večer sme išli na omšu. Po omši nasledovala veľká birthday party, na ktorej sme sa riadne zabávali.

V sobotu ráno sme išli na omšu. Po omši sme mohli navštíviť rôzne workshopy. Väčšina dievčat sme si vybrali tanečný workshop. Keď sme sa my vytancovali a ostatným skončili workshopy, tak sme sa

všetci stretli v Domka stane. Nasledoval obed a vrátenie sa do školy, prezliecť sa a oddýchnuť si. Poobede sme sa vrátili naspäť, niektorí ostali na koncertoch a niektorí sa išli hrať hry do Domka stanu. Po koncertoch o polnoci nasledovala omša. Po omši sme sa išli vyspať a skoro ráno sme odcestovali domov.

Festival sme si riadne užili a dúfame, že pôjdeme aj na budúci rok.

Simona K.

Letný tábor

Ako by to bolo, aby boli liskovskí domkári celé leto doma? Nemohli sme predsa porušiť tradíciu a aj napriek tomu, že v zime sme sa trochu obávali, či sa vôbec podarí zorganizovať tábor, Pán Boh to všetko zariadil tak, že sme od 27. júla do 1. augusta opustili svoje domovy. Tento raz sme sa vydali do Závažnej Poruby na chatu Opalisko. Bolo nás 25 detí, 5 pomocných a 5 hlavných animátorov, 10 členov organizačného tímu, Timuško, Damiánko a nám

stále verný salezián don Paľo Dzivý.

Výber tohtoročnej témy bol celkom jednoznačný. Už pár rokov sa tento námet na tábor odkladal, ale prišiel čas práve teraz a myslím, že sme trafili klince po hlavičke. Predstaviť deťom, ale aj nám dona Bosca, jeho život a odkaz pre dnešok, je predsa potrebné už len preto, že sme Združenie saleziánskej mládeže. Pridanou hodnotou pre výber bolo aj to, že tento rok slávime 200 rokov od narodenia sv. dona Bosca.

Táborové skupinky predstavovali talianske mestečká (Asti, Cuneo, Chieri, Mondonio a Carmagnola), z ktorých pochádzali Don Boscovi chlapci (Bartolomeo Garelli, Francesco Bessuco, Luigi Comollo, Domenico Savio a Michele Magone). Každá skupinka teda mala svojho „patróna“ a taktiež remeslo (stolári, hrnčiari, pekári, krajčíri a murári), ktorým si zarábali.

Program tábora bol zostavený tak, aby sme si počas piatich súťažných dní predstavili najmä to, akým spôsobom získaval don Bosco svojich chlapcov a v akej dobe vlastne žili. Veľmi dobré priblíženie predstavovali hry, ktoré boli ladené do tejto tematiky. V prvej veľkej hre si deti vyskúšali, ako vyzerá v 19. storočí Turín a aké ťažké bolo pre chlapcov z vidieka sa v meste pohybovať a nájsť si prácu. V Turíne bola totiž dosť rozšírená kriminalita, pohybovali sa tam pouliční podvodníci, vojenské stráže a nie každý majster ich mohol zamestnať. Nakoniec sa však všetkým podarilo ujať sa remesla a trochu si aj privyrobiť.

V tomto období sa tiež rozmáhala cholera a v nočnej hre sa každej skupinke podarilo nájsť lekára pre svojho chorého kamaráta, a tým ho vyliečiť. Druhou veľkou hrou sa snažili spoznať Turín a jeho zákutia a vďaka tomu mohli hľadať chlapcov, ktorých by priviedli k donovi Boscovi. Ak však chlapca našli, bolo dôležité ho aj spoznať (naučiť sa niečo o ňom). Samozrejme, program dopĺňali tímové hry, tvorivé dielne, na remeselníckych kurzoch sa jednotlivé skupinky zoznámili s remeslami ostatných a priučili sa aspoň základom každého z nich.

Nesmeli chýbať ani Jarkove nečakané veľmi zaujímavé úlohy. Spomeniem aspoň tú, keď nám v jeden deň dost pršalo a úlohou detí bolo odhadnúť, koľko pohárov sa naplní z odkvapu za päť minút. Mali nejaký krátky čas na pozorovanie sily dažďa, a potom odovzdali svoje tipy. Tí, ktorí boli najbližšie, získali pre svoju skupinku body. Nemôžem nespomenúť aj voľný čas, ktorý sa dal stráviť rôznymi spôsobmi – spoločenskými hrami, spoločnými

hrami von, skákaním na trampolíne alebo aspoň krátkym zotrvaním v tichej modlitbe pred Sviatosťou v našej „kaplnke“ v Paľkovej izbe.

Každý deň sa niesol v znamení jednej myšlienky, o ktorej sme premýšľali počas ranných modlitieb, sv. omši a pomocou nám boli aj úlohy do dňa, scénky skupiniek a večerné slovká členov organizačného tímu. Napríklad v stredu sme sa zamýšľali nad svätosťou – Cesta k svätosti je jednoduchá. Snažili sme sa predstaviť si svätosť ako niečo, čo je pre každého z nás a v konečnom dôsledku nie je až také ťažké stať sa svätým. Štvrtok sa niesol v znamení výletu na Poludnicu, k čomu sa hodila aj štvrtková myšlienka – Spolu s inými a pre iných. Rodinnosť a službu vidno na našich táboroch na prvý pohľad, ale naším cieľom bolo, aby sme vedeli byť takí, aj keď sa vrátíme domov.

Na umocnenie témy, atmosféry a reálnejšie zobrazenie doby a života sv. dona Bosca sme vždy večer pozerali časť dvojdielného filmu o donovi Boscovi, ktorý na konci tábora deti dostali aj domov ako darček (DVD do každej rodiny).

Sobotné ráno ako vždy znamenalo balenie a upratovanie. Stihli sme však ešte aj sv. omšu a tábor sme zakončili tým, že sa budeme snažiť naďalej rozširovať dielo dona Bosca tam, kde pôjdeme.

Čo dodať na záver? V prvom rade obrovské ďakujem Jarkovi, ktorý si napriek všetkým svojim povinnostiam opäť vyčlenil čas a pripravil nám táborový príbeh. Veľké ďakujem organizačnému tímu a tiež animátorom (zažili sme malý „comeback“ Barči, Maja a Štefka do animátorských radov). Ďalšie ďakujem všetkým deťom, ktoré boli naozaj veľmi dobré. Vžili sa do táborového príbehu a vytvorili asi najlepšiu atmosféru, akú som ja na tábore zažila. Taktiež pri ďakovaní nesmiem zabudnúť na dona Paľa, ktorý k nám prišiel rovno z iného chlapčenského tábora a veľkou mierou prispel k duchovnej atmosfére. Ďakujem tiež za návštevy, ktoré sme mali počas tábora a všetkým, ktorí nám akokoľvek pomohli a podporili nás, aby sme aj tento rok mohli byť na tábore.

Teším sa na ďalšie akcie počas roka...a o rok opäť na tábore!!!

Nika T.

Lisková sa zabáva

Dňa 18. júla 2015 sa v našej obci v areáli Obecného športového klubu Lisková uskutočnil už 8. ročník tradičného podujatia s názvom Lisková sa zabáva. Toto podujatie je charakteristické množstvom aktivít, ktorými bavia našich spoluobčanov obecné zložky, organizácie a iní hostia. Jednou z organizácií je aj liskovská Domka, ktorá tam nesmela chýbať.

Zabávala prevažne tých najmladších, ale našli sa tam aj starší domkári. Animátori mali pripravený bohatý program, ktorý pozostával z hier na ihrisku, naháňačiek, kalčeta a iných aktivít. Pre všetkých zúčastnených boli pripravené aj sladké odmeny. Osmý ročník bol veľmi vydarený a už sa tešíme na ten deviaty.

Marián Ž.

Oslava 200. výročia narodenia dona Bosca

16. augusta bol pre saleziánsku rodinu na celom svete veľkým dňom. Totiž, práve v tento deň uplynulo presne 200 rokov od narodenia sv. dona Bosca, zakladateľa saleziánov. Aj naša Domka chcela túto nedeľu prežiť aspoň troška inak ako všetky ostatné. A tak sme sa po dohode s pánom farárom rozhodli, že sv. omša o 10-tej bude slávnostnou pri tejto príležitosti.

Stretli sme sa v klubovni už v piatok predtým a, veru, nebolo nás málo. Mária rozložila klavír, Jakub priniesol gitaru a my ostatní sme si naladili naše hlasivky. A začala sa skúška. Musím uznať, že bolo cítiť, že nás nikto nenútil prísť, ale naozaj sme chceli :). Samozrejme, rozdelili sme si čítania na nedeľu, prípravu obetných darov a dohodli sme sa, že všetci prídeme v domkárskech tričkách.

V samotnú nedeľu sme sa stretli hodinu pred sv. omšou, všetci sme „nahodili slávnostné oblečenie“ a opäť sme si zopakovali predsa a dohodli všetky detaily. Ani vám neviem opísať, aká atmosféra vládla medzi nami, lebo neviem nájsť tie najvýstižnejšie slová. Bolo to jednoducho úžasné! Bolo nás takmer 40, väčších i menších. A všetci sme proste spievali na oslavu sv. dona Bosca, z vďaky za jeho dielo a za to, že aj my môžeme byť jeho súčasťou. Na konci sv. omše sme ponúkli aspoň cukríkmi aj ostatných veriacich, spravili sme si spoločnú fotku a my sme sa občerstvili nanukmi.

Moja veľká vďaka patrí všetkým, ktorí sa, či už len máličkom, podieľali na tom, že sme aj my mohli osláviť tento výnimočný deň. Bolo to naozaj SUPER!!!

Nika T.

Bodka za prázdninami

Témou tohtoročného tábora bol Don Boscov odkaz. Už aj plagát s usmíatym donom Boscom, ktorý tento rok na Bodku nepozýval len deti, ale aj ich rodičov, naznačoval, že táto Bodka bude troška iná ako tie minuloročné. Namiesto špekačiek nás totižto čakal chutný guláš... ale podľa pekne poporiadku :).

Stretli sme sa, ako vždy, pred ZŠ a vybrali sme sa pod horu ku Kubalovie chate, kde už praskal ohník pod kotlom a pobehovali animátori chystajúci súťaž :). Keď sme tam všetci dorazili, Bodka mohla začať. Úvod patrilo modlitbe, po ktorej sme sa rozdelili do skupiniek, vymysleli si ozaj kreatívne názvy a už iba počúvali, čo nás čaká.

Každá skupinka dostala dve strany otázok týkajúcich sa dona Bosca a jeho diela a ich úlohou bolo zodpovedať čo najviac z nich. Otázky to boli celkom náročné, a tak sa odpovede dali získať aj splnením úlohy priradenej k jednotlivé otázke. A tak sme behali sem a tam po stanoviskách a chodili na chodúľoch, učili sa modlitbu k donovi Boscovi, skladali mapu Talianska, dešifrovali odkaz, hľadali ukryté odpovede, kreslili plagát, ktorý pozýval do oratka, stavali kostol z prírodného materiálu, prenášali vodu, natáčali videoodkaz pre dona Bosca, prerozprávali jeho sen, spievali táborovú hymnu, cvičili si pozornosť, chytali hmyz, testovali orientačný zmysel a mnohé iné, až kým sme nemali aspoň väčšinu otázok zodpovedaných.

Po takom výkone sme energiu doplnili už spomínaným gulášikom, po ktorom nasledovalo vyhodnotenie a ocenenie všetkej snahy. Tí, čo sa neponáhľali domov, sa potom ešte zahrali schovávačku, čínsky futbal, handball, karate a futbal.

Bolo nám spolu naozaj dobre, čo potvrdzuje aj čas príchodu domov (cca. 18:30) a ja len dúfam, že sa minimálne v rovnakom počte (69) budeme stretávať aj na ostatných akciách :).

Barbora K.

Plánovacia vikendovka

Stredisková rada (+ dvaja pozorovatelia :) sa vybrali na vikendovú chatu. Odchod bol po omši. Síce tam bol menší problém s kľúčmi, ale nakoniec sme to zvládli a vyrazili. Keď sme už prišli na miesto, privítali nás manželia Timkovci (strední). Keď sme vošli dnu, bola tam príjemná atmosféra, oheň praskal v „šparhete“ a hrali ľudovky. Tak sme sa zložili, dačo prejedli, zahrali sa, pomodlili a išli spať.

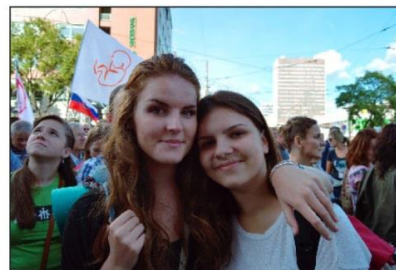
Prebudili sme sa do trochu upršaného rána, ale to nám neskazilo dobrú náladu. Spravili sme si raňajky a najedli sa. Zahrali sme sa spoločenské hry a keď prestalo pršať, niektorí sa išli trochu prevetrať, kým ostatní spravia obed. Keď bol obed hotový, išli sme sa najesť, a potom sme si vyplnili čakanie na posledného člena rady hrami. Keď prišiel, začali sme riešiť potrebné veci, kvôli ktorým sme tam boli a vyplňovať papiere. Keď sme skončili, išli sme sa von vyvetrať a zahrať si zopár dobrých hier. Potom sme sa išli navečerať, dačo sme zahrali, pomodlili sa a išli spať.

Ráno sme sa naraňajkovali, dačo zahrali poupratovali chatu, naobedovali sa, umyli riady, zbalili sa a vyrazili domov. Odchádzali sme s príjemným pocitom z dobre vykonanej práce a poniektorí aj s dentálne umytým bicyklom. :)

Filip K.

Národný pochod za život

Tak opäť po dvoch rokoch sa zopakoval Pochod za život a my sme pri tom nesmeli chýbať. Tentokrát sme cestovali nie na východ, ale na západ do Bratislavy. Snažili sme sa spojiť príjemné s užitočným, a tak sme si naplánovali, že pôjdeme už deň vopred. A teda sme sa v sobotu ráno, vďaka obetavým ockom, dopravili do Ružomberka a odtiaľ už rýchlikom do vytúženej destinácie...).

Cesta vlakom bola veľmi zaujímavá. Je pravda, že môžem hovoriť iba za naše kupéčko, ale ani vo vedľajšom sa určite nenudili. Sem tam sa mohli potešiť výhľadom na drepujúceho Tadeáša alebo Barču...:D...čo bolo dôsledkom chyby v hre „2,5,7“. Ďalej nasledovali hry, ktorými sme až tak nepoburovali spoločestujúcich svojím smiechom a čas nám ubehol veľmi rýchlo.

V Bratislave sme sa išli najskôr ubytovať do saleziánskeho strediska Mamateyka a odtiaľ sme sa vybrali na krátku prechádzku na Slavín, odkiaľ sme si prezreli naše hlavné mesto zvrchu. O tretej sme sa už presunuli po spoločnej dohode na prednášku farára Mariána Kuffu o dôstojnosti človeka, úcte k životu, ale aj rôznych iných životných skúsenostiach a zábavných príhodách, ktorá bola v rámci programu.

Po dva a pol hodine nám tam už všetkým začalo škvrkať v bruchu, a tak sme si zbehli kúpiť niečo pod zub, najedli sme sa a presunuli do Dómu sv. Martina na sv. omšu, ktorá bola otvorením oficiálnej časti Národného pochodu za život. Po omši sme sa ešte trochu poprechádzali v uliciach Bratislavy a vrátili sme sa na miesto, kde sme spali. Po spoločnej večernej modlitbe v kaplnke sme už mali každý voľný program, a tak sa niektorí rozprávali, hrali kalčeto, alebo už oddychovali v posteliach.

Na druhý deň sme sa ráno pochystali a len vybehli o poschodie vyššie (dievčatá), alebo zbehli o poschodie nižšie (chlapci) na sv. omšu so saleziánskym provinciálom. Každý sa mohol dosýta vospievať a niektorí z toho aj vyhladli, tak sme sa šli najesť do Auparku. Odtiaľ sme sa už ponáhľali na Námestie SNP, aby sme stihli samotnú podstatu, prečo sme vlastne prišli. Kvôli ohromnému množstvu ľudí, ktoré tam bolo, sme na pódium ani nevideli, ale to nám nevadilo...pretože náš postoj k úcte k životu sme vyjadrili už len svojou prítomnosťou.

To, že nás bolo viac ako pred dvoma rokmi, je len známkou toho, že ľudia vedia, čo je správne...len sa netreba za to hanbiť a vedieť to aj demonštrovať na verejnosti...

Veronika T.

Turistické výlety

Akú nádhernú máme prírodu! Pán Boh veru doprial Slovensku nádherné prostredie...s vrchmi, dolinami, riekami, jazerami, lesmi, lúkami prekvitajúcimi rôznymi farbami, rastlinami, zvieratami a mnohými ďalšími pozoruhodnými vecami. Vždy je na čo hľadať, a nepochybne, jeseň prírode veľmi pristane. A tak, v snahe využiť pekné počasie, sme sa rozhodli vydať jeden jesenný víkend do hôr.

V piatok sme malá skupinka 4 turistov (nechýbal ani mladý svišť Barča :D) v ranných hodinách vyrazili z Liskovej. Namierili sme si to do Západných Tatier-Roháčov. Najprv sme sa vďaka Nike autom dovezli do Žiarskej doliny, kde naša túra mohla začať. Naším cieľom bol vrch Plačlivô (2125 m.n.m.). Cesta bola náročná, ale krásna... Nebola núdza o peknú prírodu, panorámu, výhľady do širokého okolia, či dobrú náladu. Paparazzi Marča časť z toho stihala aj zdokumentovať :D. Počasie bolo ideálne, dievky makali, takže vrchol sme bez problémov zvládli. Tam sme sa pokojne najedli, oddýchli si, užili si výhľad, podaktorí aj poplakali... či to bolo vetrom, šťastím, alebo má ten názov vrchu niečo do seba, to už neviem... :D a tak... No a potom sme sa už napokon vybrali na cestu späť. Naša cesta teda v skratke viedla takto: Žiarska dolina → Žiarske sedlo → Plačlivô → Smutné sedlo → Žiarska dolina. Myslím, že sme tu strávili veľmi pekné chvíle a že nám to za to naozaj stálo.

V sobotu sme sa zase vybrali obzrieť hory trochu inde. Viacerí chalani z chlapčenského stretka, spolu s ujom Alinom a zástupkyňou nežnejšieho pohlavia Anežkou, sme sa teda vybrali na Liskovcom blízky vrch, Veľký Choč (1611 m.n.m.). Túra to bola parádna, vyrazili sme ráno a vrátili sme sa podvečer...:D No a medzitým sme si vychutnali všetko to pekné, čo hory ponúkajú, porozprávali sme sa, trochu sa aj zapotili, dačo zjedli...Všetci odvedli dobrý výkon, takže na vrchole sme mali čas aj oddýchnuť, poobzerať si okolie, nebo a tak...Cestou dolu sme mali možnosť aj prebádať človekom nie príliš poznané končiny lesa, lesné chodníčky a tieto veci...:D V skratke...šli sme asi takto: Lisková → Ondrejko → sedlo Spuštíak → Poľana → Veľký Choč → sedlo Vráca → lesom-nelesom → Medvedia dolina → Ondrejko → Lisková. Veľmi pekná túra proste...

No a na záver...Bolo nám naozaj fajn. Dúfam že nabudúce už budú môcť ísť aj viacerí...Vrelo všetkým Roháče aj Choč odporúčame a tešíme sa na ďalší podobný výlet. Veď turistika nie je len o výkone, ale aj o možnosti lepšie spoznať prírodu, či seba navzájom.

Dominik T.

Sportový deň

V kalendároch detí a mladých v kolónke sobota, 24. októbra, svietilo: 10:00 - športový deň. V hojnom počte (okolo 45) sme sa zišli pred telocvičňou ZŠ, kde sme sa najskôr rozdelili do štyroch skupiniek s týmito názvami: Mimoni, Palacinky a hranolky, Tučniaky a Čevapčiči.

Súťažili sme v dvoch tímových hrách. V telocvični sme si vyskúšali netradičný futbal. Netradičný preto, lebo sme sa museli pohybovať po rukách (viď foto). Na umelom ihrisku sme si zahrali lakros, ktorý niektoré menšie deti hrali po prvý raz, ale myslím, že im to išlo :). Okolo obeda nás čakalo prekvapko - Veronika uvarila párky, ktoré sme hneď s chuťou zjedli.

Po obede musela každá skupinka zvládnuť ešte dve úlohy: vhodiť mince do fľaše ponorenej do vedra s vodou a so zviazanými očami odkrokovat štvorec tak, aby sme sa dostali na to isté miesto. Nie všetkým to išlo, ale snažili sme sa :D.

Na záver sme vyhodnotili súťaže a každý dostal sladkú odmenu. Poradie si nepamätám, ale myslím, že to nie je dôležité :).

Anežka Š.

Tancovačka

V sobotu 7. 11. sme (po dlhšom čase) mali v našej klubovni Tancovačku. Všetci sme sa na ňu tešili...som strašne rada, že aj Denka nakoniec mohla prísť :)

Ale pekne poporiadku...Šikovné dievčatá a chlapci sa stretli už v piatok, aby prichystali naše tradičné občerstvenie - banány v čokoláde, povešali balóny a prichystali tanečný parket. Števkó dokonca namontoval nové farebné svetlá (na našu obrovskú radosť, keďže sme nezohnali disko guľu :D).

V sobotu sme začali úvodným tancom v podaní Afričianiek z dievčenského stretka a potom už nasledovala tanečná zábava. Samozrejme, nechýbali ani naše obľúbené domkárske tance a stoličkový, či metlový tanec. A okrem dievčat si nacvičili tanček aj chlapci...boli naozaj skvelí! :) Svojou návštevou nás poctila aj predsedníčka Domky Lydka s Jožkom, ktorých taktiež strhla parádna atmosféra.

Na záver sa chcem poďakovať všetkým, ktorí nám pomohli. Či už to bolo s výzdobou, občerstvením (koláčov sme mali od výmyslu sveta), či so samotným priebehom... osobitne DJ-ovi Števkovi a moderátorke Barči :D.

Myslím, že sme sa dobre zabavili a dúfam, že si to o rok opäť zopakujeme!

Anežka Š.

Stredisková škola pre animátorov

V piatok 20.11.2015 sme sa vybrali do Liptovských Sliačov na sŠpA. Začali sme večernou svätou omšou v miestnom kostole a ďalej sme pokračovali na chate, kde pre nás bol pripravený prvý blok. V prvom bloku sme zamysleli nad tým, aké sú naše vlastnosti a zakreslili sme si svoju cestu životom. :) Piatkový večer sme zakončili modlitbou.

V sobotu začínal pre nás druhý blok o našich hodnotách a prioritách, kde bolo dosť ťažké určiť,

ktoré veci alebo ľudia sú pre nás tým najdôležitejším. Nasledoval tretí blok, kde sme rozoberali: Čo znamená byť kresťanom? :). Určili sme si svoje ciele, ako možno vylepšiť svoj vzťah s Bohom. Po tomto bloku sme mali dlhšie voľno a zahráli sme si hry a rozprávali vtipy :D. Pokračovali sme ďalej štvrtým blokom o povolani. Po tomto štvrtom bloku začala svätá omša, ktorú nám odslúžil don Pavol Dzivý :). Večer sme sa zahráli mestečko Palermo a sobotný večer sme tak isto zakončili modlitbou, kde sme všetci za niečo poďakovali alebo poprosili.

Posledné nedeľné ráno sme začali duchovnou obnovou. Dostali sme čas pre seba, kedy sme rozmýšľali nad svojou modlitbou vďaka :). Pokračovali sme svätou omšou, kde sme mali možnosť povedať svoje modlitby vďaka :) SŠpA sme zakončili obedom. Teším sa na ďalšiu sŠpA :).

Júlia Š.

Dobrá novina

Aj tento rok sa naša farnosť v sobotu 26. 12. - na sviatok sv. Štefana - zapojila do Dobrej noviny a rozhodla sa tak opäť pomôcť tým, ktorí to potrebujú - deťom v Afrike.

Prvé stretnutie detí a animátorov sa uskutočnilo už prvú adventnú nedeľu. Veľmi nás potešila ich hojná účasť. Rozdelili sme sa do piatich skupín a každá si už potom na osobitných stretnutiach pripravovala svoj vlastný program v podobe básničiek a pesničiek. Patrí k tomu aj zháňanie oblečenia, či vyrábanie krídel a kráľovských korún.

Deň "D" ani zďaleka nepripomínal zimný deň, čo ale koledníkov neodradilo a stretli sa už okolo jednej, aby sa poobliekali, namaľovali a pofotili. O druhej sa s úsmevom na perách vybrali ohlasovať narodenie Božieho Syna.

Aj keď sa oproti minulému roku znížil počet navštívených domov, obrovská vďaka patrí všetkým, ktorí otvorili svoje srdcia a rozhodli sa prispieť... a, samozrejme, aj všetkým koledníkom, bez ktorých by sa Dobrá novina nemohla uskutočniť :). Opäť sa vyzbierala nemalá suma – 1 756€. Všetkým ešte raz Pán Boh zaplatí!

Anežka Š.

Naše stretná a spevokol

Mládežnícky spevokol

Mládežnícky spevokol u nás funguje už poriadne dlho, ale povedala by som, že je práve v rozmachu. Klavír aj gitara, dievčatá aj CHLAPCI (konečneee :D), mladší aj starší... a k tomu obrovská chuť spievať na Božiu slávu... Spoločne sa snažíme skrásliť piatkovú svätú omšu.

Tak, ak rád spievaš alebo hráš na nejakom hudobnom nástroji, neváhaj sa pridať k nám. Nové posily sú viac než vítané. Veď vieš ako... čím viac, tým lepšie.

Detské stretno

Klub tučniakov pri kostole. Tak toto je názov nášho stretna - stretno chlapcov a dievčat (1. - 3. ročníka ZŠ). Naše stretno býva každú sobotu o 14.00 hod. Na stretnu sa hrávame, kreslíme, rozprávame...

Čakajú ťa krásne chvíle, tak príď a zaži kopec srandy spolu s nami. Tešia sa na teba Stelča, Kika a Sima.

Chlapčenské stretno

VHD - Veľmi Hustá Družina je názov partie chalanov (2. stupeň ZŠ a SŠ), ktorá sa stretáva pravidelne v sobotu, alebo v nedeľu v klubovni. Čas je premenlivý, dá sa vždy dopredu vedieť cez Facebook, alebo osobne. Na začiatok zvykneme mať nejakú tú krátku aktivitu (príbeh s myšlienkou, modlitba, video), po ktorej sa spolu zahráme.

Sme mladí, plní energie, takže o zábavu je postarané. V klubovni hrávame kalčeto, stolný tenis, pohybové hry, alebo niektorú zo spoločenských hier (Bang!, Dixit,...). Keď je pekné počasie, ideme radšej von na nejaké ihrisko, kde hrávame futbal, basketbal, lacross, hokej, ... Výnimočne si zase nacvičíme tanec, alebo ideme na výlet.

Ak si teda starší chalan a máš chuť sa s nami stretávať, tak neváhaj a pridaj sa k nám. Bližšie info sa popýtaj u hocikoho z chlapcov, alebo animátorov (Šteško, Majo, Dominik).

Stretko mladšie dievčatá

Si dievča? Chodíš do 4.,5., alebo 6. triedy na ZŠ? Tak táto ponuka je práve pre teba. Pozývame ťa na stretko každú sobotu o 15-tej v klubovni Domky. Čakáme ťa! Príď, bude zábava, pokecáme. Tešia sa na teba Denka a Julča.

Stretko stredné dievčatá

Afričanky sú dievčatá zo 7. - 9. ročníka ZŠ. Spolu so svojimi animátorkami (Anežkou a Katkou) sa stretávajú v sobotu o 15:30 v klubovni. S pomocou novej členky - Johanky z Arku - sa rozprávajú na rôzne témy, okrem toho sa spolu hrajú, smejú...je im spolu dobre...ale rady privítajú aj nové dievčatá, tak neváhajú.

Stretko staršie dievčatá

Sme dievčatá na strednej škole, stretávame sa spolu už štvrtý rok a prišiel ten pravý čas, aby sme vám odhalili, ako sa naozaj voláme. Sme proste Brzdičky. Je nám spolu veľmi dobre a najčastejšie nás môžete všesky spolu stretnúť v klubovni v nedeľu podvečer (presný čas sa mení).

Naše stretká bývajú rôzne. Často podľa toho, akú máme náladu. Tento školský rok sme sa však rozhodli troška sa zamyslieť nad 13. kapitolou Listu Korinťanom – Hymnom na lásku.

Postupujeme pomaly, ale isto a spoločne odhaľujeme, akou láskou nás miluje Boh a ako máme my túto lásku rozdávať ďalej. Okrem toho stíhame prebrať aj osobné veci, zahrať sa, či pripraviť nejakú tú akciu pre ostatných domkárov.

Ak si dievča na strednej škole a máš chuť sa k nám pridať, príď. Ako animátorky sa na teba tešia Barča a Nika.

Mládežnícke stretko

Po viacerých rokoch sme sa rozhodli opäť spustiť Mládežnícke stretko a celkom to ide... :D. Dolnou vekovou hranicou je prvý ročník na strednej a hornou...nuž...ako sa kto cíti... :). Je to veľmi otvorené stretko, nie len pre domkárov, ale pre všetkých, ktorí sa chcú každú druhú sobotu v príjemnom prostredí porozprávať, povzbudiť, zahrať, zabaviť a najesť :D. Téma a priebeh je zakaždým rôzna, pretože každé stretko má na starosti niekto iný. Dáva sa tak priestor osobnosti, tvorivosti a rastu všetkým zúčastneným.

Preto, kto má záujem, je veľmi srdečne vítaný...:)

Otvorená klubovňa

Už dávnejšie nám v hlave skršol taký nápad, že čo keby sme skúsili našu klubovňu „otvoriť len tak“, bez nejakého organizovaného programu. Jednoducho, že by deti a mladí mohli prísť, porozprávať sa, zahrať sa hry, ktoré sú k dispozícii, jednoducho sa len tak stretnúť. Rozhodli sme sa, že to skúsime a uvidíme.. A výsledok zatiaľ stojí za to!

V tomto školskom roku býva každú druhú sobotu od 17:00 Otvorená klubovňa. Čo to znamená? Je to čas, kedy sa naša klubovňa stáva miestom, kde sa deti aj mladí môžu stretnúť, zahrať sa, pomodliť sa, pokecať si, pozrieť film, zabaviť sa, ... a tak zmyslupnejšie a plnohodnotnejšie využiť svoj voľný čas.

Samozrejme, vždy je za tento čas niekto zodpovedný, kto klubovňu pripraví, uvarí čaj a dohliadne na poriadok.

Ešte si tu nebol? Tak neváhajú a príď už v sobotu (6.2.). Tešíme sa na teba!

Barbora K.

Filmový klub

Filmový klub Domky združuje predovšetkým divákov filmových večerov, ktoré sa v roku 2015 zaradili do pravidelnej strediskovej činnosti. S približne mesačnou pravidelnosťou sme sa stretávali na filmových večeroch, kde sa premietali hlavne súčasné filmové novinky pre mladšieho diváka - často to boli práve animované rozprávky: spomeňme Tučniakov z Madagaskaru, Mimoňov, alebo Búvov z Konečne doma. Po premietaní nechýbala krátka kvízová súťaž, v ktorej mohli deti vyhrať napr. voľné vstupenky do kina.

Okrem filmových večerov v klubovni sme si na konci školského roka spolu nasadili 3D okuliare v ružomberskom kine a v novembri absolvovali niektorí nadšenci filmový maratón.

Keďže sme sa tešili peknej účasti, rozhodli sme sa od júna zájsť aj do Facebook prostredia, kde využívame lepšie možnosti pre zdieľanie informácií a interakciu s členmi.

Prvým rokom sme sa snažili upútať a zaujať. V novom roku sa však zameriame viac na kvalitu, čo prinesie nové štýly a väčšiu hĺbku. Hľadám. :)

Štefan T.

Star Wars: Síla sa prebúdzá

V srdci mora

decembrové FILMOVÉ novinky

Filmový klub Domka Lisková Komunita

38 ľudí sa to páči

Veronika Nastenka Timková a 25 ďalších priateľov

Pozvite priateľov, nech označia, že sa im páči táto stránka

